

...

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

2.Mf.31.048/2025/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a személyesen eljáró **Felperes1** (Cím3) felperesnek – a Csabai és Papp Ügyvédi Iroda (Cím5, ügyintéző: dr. Papp Anna Katalin ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (cím1) alperes ellen munkáltatói kártérítés tárgyában indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 21.M.70.190/2023/31. számú ítélete ellen a felperes által 33. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 195.700 (százkilencvenötezer-hétszáz) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 2.173.440 (kétfmillió-százhetvenháromezer-négyszáznegyven) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság határozata és az általa megállapított tényállás

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2023. szeptember 19-én meghozott – a 21.M.70.190/2023/43. sorszámu határozattal az illeték tekintetében kiegészített –

21.M.70.190/2023/31. sorszámú ítéletével az alperes eljárás megszüntetésére irányuló kérelmének elutasítása mellett a keresetet elutasította és a felperest kötelezte 500.000 forint + áfa alperesi perköltség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás szerint a felperes 2019. október 30-tól betanított gépkezelő munkakörben állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperessel, a munkavégzés helye a nagykátai telephely volt. 2022. február 14-én az Gép papíripari rotációs kimetszőgéppel végzett munkát, amikor a munkafolyamat során baleset érte és a bal kézfeje, továbbá a tenyere ín- és izomsérülését szenvedte el.

[3] Az alperes az Kft. közreműködésével kivizsgálta a balesetet és 2022. március 16-án munkabaleseti jegyzőkönyvet vett fel. A jegyzőkönyv szerint a balesethez a felperes figyelmetlensége vezetett, mert a gépkezeléskor indokolatlan helyre nyúlt a berendezésben, továbbá a munkafolyamattól eltérő helyen volt a bal keze. A gyári védelem a helyén volt, azalatt befért a sérült ujjja és keze. Az alperes a 2022. április 21-i 1/2022. számú határozatával üzemi balesetnek ismerte el a balesetet. A felperes a baleset napjától keresőképtelen állományba került, később sem állt munkába az alperesnél.

[4] Az elsőfokú bíróság az előbbi tények alapján vizsgálta a felperes keresetét, amelyben 25.000.000 forint kártérítés, továbbá a jövőre nézve havi 150.000 forint járadék, 200.000 forint vagyoni kár és a felek közötti előzetes tárgyalásokkal összefüggésben 100.000 forint ügyvédi költség megfizetését kérte.

[5] Az elsőfokú bíróság az alperes eljárás megszüntetése iránti kérelmét alaptalannak találta. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy a korábbi eljárásban a 21.M.70.073/2023/4. számú végzésével visszautasította a keresetlevelet. Ezt követően a felperes igazolási kérelmének helyt adott, emiatt a keresetlevelet visszautasító végzését hatályon kívül helyezte és elrendelte a perfelvételt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 138. § (4) bekezdés b) pontja és 139. § (3) bekezdése alapján. Az elsőfokú bíróság arra is kitért, hogy miért találta alaposnak az igazolási kérelmet.

[6] A kereset érdemét illetően a munka törvénykönyvről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 166. §, 167. §, 173. § (1), (2) bekezdésére, továbbá a 177. § alapján alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:522. §, 6:525. §, 6:528. §-aira, az Mt. 6. § (1) bekezdésére, továbbá a Ptk. 2:52. § (2) és (3) bekezdésére hivatkozott.

[7] Az elsőfokú bíróság a munkavégzés során elszenvedett balesettel összefüggő vagyoni károk tekintetében, illetve a keresetben megjelölt gyógyszerköltség, útiköltség és ügyvédi díjazás tekintetében kifejtette, hogy a felperesnek kellett bizonyítani ezek felmerülését és a balesettel fennálló okozati összefüggést. A felperes azonban többszöri

felhívás ellenére sem csatolt bizonyítékokat. A sérelemdíjjal összefüggő igény tekintetében is tényállítási és bizonyítási kötelezettség terhelte a jogsértés tényén túl, annak következményei tekintetében is. A felperes azonban egyértelmű nyilatkozatot nem tett a szakértői bizonyítás tekintetében és orvosi dokumentációt sem csatolt. A perbeli nyilatkozata a „betegéletút” beszerzésére vonatkozott, de nem tartalmazta, hogy mely kereseti kérelemhez kapcsolódik az indítvány.

[8] A felperes járadék iránt is előterjesztett kereseti kérelmet, azonban ezzel kapcsolatban sem tett tényelőadást, bizonyítási indítványt és bizonyítékokat sem csatolt. Azt sem lehetett egyértelműen megállapítani, hogy a járadék iránti kérelme költség vagy jövedelempótlásra vonatkozik. Nem nyert bizonyítást a járadék megállapításának feltételeként, hogy a jövedelme a munkabalesettel összefüggésben neki fel nem róható okból csökkent. Nem lett volna mellőzhető a munkaképesség-csökkenés és a bekövetkezett jövedelemkiesés körülményeinek, mértékének a pontos feltárása, ezzel kapcsolatban azonban a felperes semmilyen bizonyítást nem indítványozott. Mindezekre tekintettel jövedelempótló kártérítést nem lehetett megállapítani.

[9] A felperes a megszerzett jövedelme kapcsán sem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének, többszöri felhívás ellenére. Kizárólag egy egyéves időszakra csatolta be a bankszámlakivonata adatait, azonban ehhez kapcsolódóan nem adott magyarázatot arra, hogy ezt melyik tényállítása, melyik keresete körében kéri figyelembe venni, így azt a bíróság nem tudta a bizonyítékok körében értékelni.

[10] A felperes tett tényállításokat a balesettel összefüggésben az általa használt munkagép hibás alkatrésze, anyaghiba, a szükséges két fős munkavállalói létszám, a védőberendezés, továbbá a munkavédelmi oktatás hiánya tárgyában. Ezeket az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak, mert az alperes okiratokkal igazolta, hogy a felperes részesült munkavédelmi oktatásban, amely során oktatási diasorozatot is levetítettek és a felperes az erre vonatkozó jegyzőkönyvet aláírta. A felek egybehangzóan nyilatkoztak továbbá arra, hogy a baleset bekövetkezésekor végzett munkafolyamat nem volt ismeretlen a felperes számára, abban gyakorlott volt. Az elsőfokú bíróság figyelembe vette az alperes által a perben becsatolt munkavédelmi-szakértői nyilatkozatokat is, amelyek alapján azt állapította meg, hogy a felperes a balesetkor a gép olyan részénél tartózkodott, ahol nem volt feladata. Olyan mozdulatsort végzett, ami elletétes volt a rendeltetésszerű használattal és ez idézte elő a balesetet.

[11] A munkavégzés nem rendkívüli helyzetben történt, a felperes egyedül volt, de ez volt a szokásos munkamenet. Máskor is volt arra példa, hogy nem volt másik gépkezelő. A felperes nem bizonyította, hogy két gépkezelőre volt szükség az adott munkafolyamatnál, továbbá a megfelelő létszám hiánya miatt következett be a baleset. A munkafázis két részre volt bontható és amennyiben két munkavállaló dolgozott a gépnél, akkor váltva látták el a gépkezelői feladatot. A felperes a balesettel összefüggésben nem hivatkozott olyan egyéb rendkívüli körülményre, helyzetre, amely miatt a gépkezelés szabályszerű módjától el kellett

térni. Nem nyert bizonyítást az sem, hogy sürgették és gyorsan kellett dolgoznia. Ezzel kapcsolatban sem terjesztett elő bizonyítási indítványt.

[12] A bizonyítékok értékelése során az elsőfokú bíróság, a Pp. 7. § (1) bekezdésének 12. pontja és a 183. § (4) bekezdése alapján értékelte, hogy az alperes ellenkérelem változtatására a felperes nem nyilatkozott a perben. Ebben az alperes a kereset elutasítását az Mt. 166. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozva kérte, arra hivatkozva, hogy a per során tudomására jutott közigazgatási határozat értelmében, semmilyen mulasztás nem volt megállapítható a terhére a balesettel összefüggésben.

[13] Az elsőfokú bíróság az előbbieket mellett azt is figyelembe vette, hogy a felperes több perfelvételi tárgyalást elmulasztott és a bíróság felhívásainak határidőben és azt követően sem tett eleget. A perbeli magatartása ellentétben állt a perkoncentráció és az eljárásámogatás követelményével, továbbá ellentétes volt a jóhiszemű pervittel, a Pp. 3. §, 4. § és 5. §-ában foglaltakkal is. 2023. december 7. napját követően, az alperes érdemi védekezésére és bizonyítékaira felhívás ellenére sem nyilatkozott. Az elsőfokú bíróság a jogkövetkezményekre történt figyelmeztetést követően a felperesi nyilatkozatok, indítványok elmaradását a Pp. 190. § (2) bekezdése, 203. § (2) bekezdése és 223. § (3) bekezdése értelmében az alperesi nyilatkozatok elismerésének tekintette.

[14] A lefolytatott bizonyítás alapján kizárólag azt lehetett megállapítani, hogy a felperest 2022. február 14-én munkavégzés során érte baleset. A perben érvényesített kártérítési igénnyel kapcsolatban azonban az alperes kártérítési felelősségét, a konkrét vagyoni károk és a személyiségi jogsértés bekövetkezését nem lehetett megállapítani. A felperes pártfogó ügyvédet kívánt igénybe venni, de ezzel kapcsolatban nem csatolt érdemi nyilatkozatot és pártfogó ügyvédi megbízást sem.

A felperes fellebbezése

[15] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperes kereset szerinti marasztalását kérte. Másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésre és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítására irányult.

[16] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a tényállást, mivel az alperes nem vitatta a 2022. február 14-i munkabaleset tényét. Ez teremtette meg a felperesi követelés jogalapját. A felperesi közrehatást az alperesnek kellett volna bizonyítani, a kötelezettségének nem tett eleget. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást hiányosan folytatta le. A perbeli sérülése nem a saját magatartása miatt következett be, az alperes is elismerte a baleset üzemi jellegét.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme

[17] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[18] Elsődlegesen a fellebbezés elkésettségére hivatkozott, a fellebbezés érdemét illetően pedig arra, hogy az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a felperes perbeli mulasztásait. A felperes az elsőfokú eljárás során egy kivételével, a tárgyalásokon szabályszerű idézés ellenére nem vett részt, továbbá felhívás ellenére semmilyen bizonyítékot nem terjesztett elő a kereseti állításai alátámasztására. Az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése részletesen kitért a bizonyítási teher kérdésére, ennek ellenére a felperes megalapozatlan kijelentéseket tett, amelyeket az alperes okirattal cáfolt. Ezeket a felperes utóbb nem vitatta, azokra nem is nyilatkozott.

[19] A perben elismerte, hogy a felperes balesete munkahelyi baleset volt, de ez a nyilatkozat nem alapozta meg a felperes perbeli kártérítési igényét. Az ellenkérelem változtatás során, pedig becsatolta a társadalombiztosítási határozatot, ami alátámasztotta, hogy a munkabaleset kapcsán munkáltatói mulasztás nem történt. Ezért hivatkozott a perben a felperes balesetet okozó kizárólagos és elháríthatatlan magatartására. A felperes erre semmilyen érdemi nyilatkozatot nem tett az elsőfokú eljárás során, holott a becsatolt bizonyítékok a kizárólagos közrehatását támasztották alá. A munkabaleseti jegyzőkönyv, a munkavédelmi oktatásra vonatkozó okirati bizonyítékok és Budapest Főváros Kormányhivatal határozata a társadalombiztosítási ellátás megtérítése iránti eljárás megszüntetéséről azt igazolta, hogy az alperesi károkozó magatartás nem volt megállapítható. Ezzel szemben a felperes közreható magatartása egyértelműen alátámasztható volt, amelyre részletesen is nyilatkozott az elsőfokú eljárás során. A felperes a gyártás során figyelmetlen volt, nem állította meg a gépet, amikor az alapanyagot igazította és olyan helyre nyúlt, amit a munkavégzés nem indokolt. Rendeltetésellenes pozícióban volt és védőkesztyűt sem viselt. Mindezek alapján a bekövetkezett kárt a felperes kizárólagos elháríthatatlan magatartása idézte elő, ami az alperes mentesülését eredményezi.

[20] A felperes a fellebbezésében alaptalanul állítja a bizonyítási eljárás hiányosságait. Az elsőfokú bíróság valamennyi releváns kérdésben tájékoztatta a feleket a bizonyítási érdekről, a bizonyítandó tényekről. A felperes azonban a tárgyalások többségét elmulasztotta, a megadott határidőkben nem nyilatkozott és bizonyítékokat sem terjesztett elő. A felek rendelkezési jogához igazodó keretek között az elsőfokú bíróság lefolytatta a bizonyítási eljárást és annak adatait megfelelően értékelte, érdemben helyes döntést hozott.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[21] A felperes fellebbezése nem alapos.

[22] Az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályok alapján, helytálló következtetések levonásával, érdemben megalapozott döntést hozott. A felperes a fellebbezését a törvényi határidőben nyújtotta be, azonban alaptalanul hivatkozott a bizonyítási eljárás hiányosságaira.

[23] A Pp. 2. § (1) és (2) bekezdése alapján a felek szabadon rendelkeznek a perbe vitt jogaikkal. A bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. Ezért az elsőfokú bíróságnak a felek perbeli nyilatkozataira figyelemmel, annak keretei között volt lehetősége lefolytatni a bizonyítási eljárást.

[24] A felperes a perben a 2022. február 14-i munkahelyi balesetével összefüggő vagyoni kárai megtérítését kérte és sérelemdíj iránti igényt kívánt érvényesíteni. Az Mt. 166. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a felperesnek kellett bizonyítani azt, hogy az alperes a munkavégzés során bekövetkezett munkahelyi balesettel összefüggésben konkrétan, milyen károkat okozott számára. A Ptk. 2:52. §-a értelmében pedig a személyiségi jogsértés ténye mellett a sérelemdíj összegének értékelésekor releváns tények, körülmények bizonyítása is az érdekkörébe tartozott, megjelölve, hogy milyen összeg megfizetésére kéri kötelezni az alperest.

[25] A felperes az elsőfokú bíróság felhívásaira nem tett érdemi indítványokat, semmilyen releváns okirati bizonyítékot nem csatolt, továbbá az alperes által becsatolt okiratokat és nyilatkozatokat a bíróság felhívása ellenére sem vitatta. Ezért alaptalanul hivatkozott a bizonyítási eljárás hiányosságaira.

[26] A fellebbezéssel ellentétben az a tény, hogy a baleset munkavégzés során történt, nem pótolta az ehhez kapcsolódó egészségkárosodás, a munkaképesség-csökkenés, jövedelemkiesés, a konkrét károk, költségek, továbbá a személyi jogsértés és körülményei bizonyítását. A perben érvényesített károk bizonyítására ugyanakkor nem volt elégséges az alperes munkabalesetet elismerő határozata. A keresetben megjelölt vagyoni károkat, összegeket és mindezek összefüggését a balesettel, az alperesi érdemi és részletes vitására tekintettel a felperesnek kellett tételesen bizonyítania.

[27] A felperes azt állította, hogy szabálytalanok voltak a munkavégzés körülményei. A konkrét károkat illetően azonban nem nyújtott be bizonyítékokat. Az első perfelvételi tárgyaláson (14. sorszámú jegyzőkönyv) az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetést követően felhívta a felperest a további nyilatkozatai előterjesztésére az alperes részletes ellenkérelmére tekintettel. A felperes nem nyilatkozott, majd a következő perfelvételi tárgyaláson, 2024. február 22-én szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg. Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson határidővel adott felhívást a felperesnek az alperesi nyilatkozatokra is figyelemmel a bizonyítékai előterjesztésére. A Pp. 203. § (2) bekezdésében foglaltak alapján figyelmeztette

arra, hogy amennyiben a felhívásban meghatározott perfelvételi nyilatkozatot elmulasztja, a bíróság úgy tekinti, hogy az ellenfél tényállítását, jogállítását, bizonyítékát nem vitatja, illetve a keresete, ellenkérelme megalapozásához nem kíván, vagy nem tud további tényállítást, jogállítást, bizonyítékot vagy indítványt előterjeszteni.

[28] A felperes az előbbi felhívást követően sem tett további érdemi nyilatkozatot. A pártfogó ügyvéd engedélyezése iránti kérelmét becsatolta és bejelentette, hogy a kérelmet benyújtotta a kormányhivatalnál. Ezt követően azonban egyéb nyilatkozata nem volt és a 2024. június 13-i perfelvételi tárgyaláson sem jelent meg szabályszerű idézés ellenére (26. sorszámú jegyzőkönyv). A tárgyalást az elsőfokú bíróság elhalasztotta, igazoltnak tekintve a korábbi felperesi mulasztást. Ezt követően kézbesítette a felperesnek az alperesi ellenkérelem változtatást, ami a kártérítés alóli mentesülésre vonatkozott és felhívta a felperest, hogy arra érdemben reagáljon. A felperes az ezt követő, 2024. szeptember 19-i perfelvételi tárgyalást is elmulasztotta szabályszerű idézés ellenére (31. sorszámú jegyzőkönyv) és azt megelőzően sem tett érdemi, illetve az alperesi állításokat vitató nyilatkozatot.

[29] A kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes többszöri felhívás ellenére nem terjesztette elő a kereseti kérelmeit igazoló bizonyítékait, bizonyítási indítványait. Az alperes által becsatolt okirati bizonyítékokra, illetőleg nyilatkozatokra nem reagált. A pártfogó ügyvéd kirendelésével kapcsolatos eljárást szintén nem igazolta, ezért erre hivatkozva a perfelvétel további elhalasztására nem volt lehetőség.

[30] Önmagában az a körülmény, hogy az alperes a munkahelyi baleset tényét elismerte, nem minősült a keresetet elismerő nyilatkozatnak. Ez mindössze annyit jelent, hogy a munkavállaló munkavégzés közben szenvedett munkaképtelenséggel járó balesetet (a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 64.-69. §). A konkrét kárigény, illetve a sérelemdíjjal összefüggő igény tekintetében ugyanis a felperes bizonyítási érdekébe tartozott a károkozó magatartás, a konkrét vagyoni kár, a személyiségi jogsérelem, illetőleg a sérelemdíjat megalapozó körülmények bizonyítása. A felperes azonban többszöri felhívás ellenére az alperesi állításokat és okirati bizonyítékokat nem vitatta, bizonyítási indítványa sem volt, vagyis az elsőfokú bíróság az erre történt figyelmeztetést követően helyesen tekintette nem vitatott, illetve elismert nyilatkozatnak az alperes perbeli állításait.

[31] Az alperes a felperesi állításokra részletesen reagált és okirati bizonyítékokat is csatolt, mely szerint a balesettel érintett munkagép megfelelő állapotú volt, védőelemmel is el volt látva. Az alperes munkavédelmi oktatást tartott, amelyen a felperes is részt vett és munkavédelmi eszközöket is kapott a munkavégzéshez. A felperes jól ismerte a munkafolyamatokat, a konkrét feladat egyedül is ellátható volt, mert a másik munkavállalónak a gép túloldalán lett volna feladata, ahol a levágott papír kijön a gépből. Az alperes, tehát cáfolta a felperes hivatkozását abban a körben, hogy szabálytalanul egyedül kellett végeznie a munkát. Az adott munkafolyamat szabálytalan ellátása, illetve az erre vonatkozó utasítás az alperesi állítások vitatása hiányában nem bizonyított. Felperesi vitatás hiányában helyes volt az az ítéleti megállapítás is, hogy a balesettel összefüggésben nem

történt munkáltatói szabálytalanság, mulasztás és a perbeli események kizárólag a felperes elháríthatatlan magatartása, a gépbe történő szabálytalan benyúlás miatt következtek be, vagyis az alperes az Mt. 166. § (2) bekezdésének b) pontja alapján mentesült a kártérítési felelősség alól. Megállapítható továbbá, hogy a felperes a vagyoni kárait és a sérelemdíjat megalapozó körülményeket sem bizonyította, ami mentesülés hiányában sem ad lehetőséget az alperes kereset szerinti marasztalására.

[32] A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rendelkezések

[33] A felperes a fellebbezési eljárásban pervesztes lett, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a pernyertes alperes másodfokú perköltségét megtéríteni. Az alperes a fellebbezési eljárásban megbízási szerződésre hivatkozva óradíj elszámolás alapján számította fel a perköltségét, amelyről a másodfokú bíróság a költségfelszámításnak megfelelően határozott a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján, áfa figyelembevételével.

[34] A felperest a Pp. 525. §-a alapján munkavállalói költségkedvezmény illette meg, ezért az őt terhelő fellebbezési illetéket a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli. A fellebbezett pertárgyérték a keresetben megjelölt összegek alapján 27.168.000 forint volt, $(150.000 \text{ forint havi járadék} \times 12 = 1.800.000, 25.000.000 \text{ forint kárigény}, 268.000 \text{ forint útiköltség}, 100.000 \text{ forint korábbi ügyvédi költség})$.

[35] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2025. június 17.

dr. Orosz Andrea s.k.

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.

dr. Szalai Beatrix s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró